

[Ivar Nørgaard]

til de formål, som der var blevet opnået kompromis om.

Vi går ud fra, at regeringen er opmærksom på dette og bestræber sig på at indføre ordninger, som kan sikre, at pengene bliver brugt til de bevilgede formål. Vi går også ud fra, at EFs revisionsret er med til at sikre det. Måske kan formålet bedst opnås ved, at Ministerrådet er meget agtpågivende og præcist, når det formulerer de retsakter, der skal danne hjemmel for udbetaling til England.

Da det givetvis vil tage nogen tid, før man når frem til et forlig mellem England på den ene side og de øvrige fællesmarkedslande på den anden side, er det selvfølgelig af betydning, at EF-Parlamentet ikke hverken nu eller i den kommende tid bliver en selvstændig årsag til, at et sådant forlig bliver vanskeligt at opnå.

Sammenbruddet af forhandlingerne i Athen viser, hvor tungt det ligger med at nå frem til en enig løsning. Der står meget på spil for alle medlemslandene og for EFs fremtid. For Danmark er det som sagt helt afgørende, at den fælles landbrugspolitik ikke bliver opgivet, og at man fastholder det nuværende finansieringssystem. Det er selvfølgelig også vigtigt, at vi ikke mister væsentlige dele af de klare økonomiske fordele, vi har af EF-medlemskabet.

Vi ønsker også som sagt, at den nuværende balance mellem institutionerne Ministerrådet, Kommissionen og EF-Parlamentet opretholdes.

Uanset hvem der skal repræsentere Danmark under de kommende forhandlinger, vil det selvfølgelig være en styrke for forhandleren, hvis det i dag kan fastslås, at der er bredest mulig enighed i folketinget bag Danmarks EF-politik.

Vi kan ikke stemme for det dagsordensforslag, som blev fremsat af SF og VS, men vi vil fremsætte følgende forslag til motiveret dagsorden, som vi har formuleret på en sådan måde, at vi går ud fra, at det kan skabe den ønskede brede enighed her i folketinget bag Danmarks EF-politik:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til under forhandlingerne om EFs fremtidige finansiering at arbejde for at sikre, at principperne bag den fælles landbrugspolitik og bag EFs finansieringssystem fastholdes, at balan-

cen mellem EF-institutionerne ikke forrykkes, samt at der ikke bliver gennemført forslag, som på afgørende vis forringer Danmarks økonomiske stilling i EF.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal først sige tak til udenrigsministeren for svaret, og jeg kan jo på det konservative folkepartis vegne tilslutte mig regeringens holdning og i grunden også socialdemokratiets holdning til de ganske alvorlige problemer, som EF står over for, og som ikke kom meget nærmere en løsning på topmødet i Athen.

Hvis vi i brede træk skal prøve at gøre udfordringerne op, består de måske nok i, at der må findes ganske store besparelser på EFs budget. Det tror jeg ikke der er nogen tvivl om. Men besparelserne må for det første ikke betyde, at EFs eneste eller foreløbig i hvert fald vigtigste politik, nemlig landbrugspolitikken, lammes. Det ville alvorligt svække EF. Hvad det drejer sig om, er tværtimod, at nogle af besparelserne bruges til at styrke landbrugspolitikken og ganske særlig den del af landbrugspolitikken, der har noget med strukturen at gøre.

Besparelserne skal også bruges til nye EF-politikker. Jeg er i og for sig ked af det ord, vi har fået indført på dansk, der hedder politikker, men det hedder de på EF-sprog. Jeg tror, man skulle prøve, om man kunne finde nogle bedre oversættelser til dansk, men det vil jeg lade ligge nu. Men altså nogle politikker på navnlig det teknologiske område og alt, hvad der er forbundet hermed. Jeg vil ganske særlig nævne nødvendigheden af europæiske standarder og normer på det elektroniske område. Allerede her er kravene nok så store, at besparelser og omposteringer i det lange løb ikke vil slå til.

Men vi står også over for en anden udfordring, og det er den udfordring, der hedder sammenhængende med, at vi udvikler nye politikker, at udvide EFs finansieringsgrundlag. Det er vort indtryk, at den procent, man